

- षा शरम्. — De आपृच्, उपपृच्, प्रपृच् in dial. Véd. v. Westerg. (Cf. पृञ्, पृञ्ज्, वृच्; Graffius - III.769. - apte huc refert gr. *πλέγω*, ut videtur e *πέρω* cum *λ* pro *ρ*, quod in *πόρω*, *πόρω* servatum est; lat. *plico*, *plecto*; germ. vet. *FLAHT*, *flhtu*, *flaht*, *fluhtumés*.)
- c. सम् conjugere. सम्पृक्त conjunctus. MAN. 9.322. 12. 14. 19.; R. Schl. II. 65. 8. RAGH. 1. 1.
2. पृच् 1. et 10. P. 2. A. i. q. पृच् cl. 7.
- पृच्का f. (r. प्रक्क correptâ syllabâ ऋ in ऋ, suff. आ) interrogatio, quaestio. AM.
- पृक्क v. प्रक्क.
- पृञ् 2. A. i. q. पृच्.
- पृञ् 2. A. (scribitur पृच्, gr. 110^a.) id.
- पृञ् 2. P. A. (scribitur पृञ्, gr. 110^a.) id.
- पृङ् 6. P. (सुखे क. मुदि v.) voluptate frui, gaudere, lactari. (Cf. मृङ्, मुद्, पृ.)
- पृण् 6. P. in dial. Véd. implere. (V. Westerg. et cf. पृ, पृ, पूर, पूण्.) De अभिपृण, आपृण, उपपृण in dial. Véd. v. Westerg.
- पृय् 10. P. (प्रक्षेपे) jacere, projicere, extendere. (V. प्रय, unde पृय, ejecto अ.)
- पृयक् Adv. separatim, seorsum, singulatim. DR. 6.1. A. 2. 3. BH. 5.4. 13.4. Repetitum. BH. 1. 13. — पृयक्कर्तुम् abscindere. DEV. 3. 15. (Ag. Benary huc trahit lat. *privus*, ita ut mutilatum sit e *prith-vus*, «Römische Lautlehre» p. 293.)
- पृयक्त n. (a पृयक् s. त्व) specialitas. BH. 9. 15.
- पृयजन m. (KARM. e पृयक् et जन) homo inferioris ordinis, plebejus, de plebe. H. 1. 50.
- पृयभाव m. (KARM. ex पृयक् et भाव existentia) i. q. पृयक्त. BH. 13. 30.
- पृया f. cognomen *Kuntiae*. IN. 5. 55.
- पृथिवी f. (v. पृथ्वी) terra.
- पृथिवीपति m. (terrae dominator e praec. et पति dominus, dominator) rex.

- पृथिवीक्षित m. (e पृथिवी et क्षित् p. v.) terrae dominator, rex. N. 5. 4.
- पृथु (fem. पृथु et पृथ्वी, compar. प्रथीयस्, superl. प्रथिष्ठ, r. प्रथ s. उ) latus, amplus, magnus. N. 19. 13. IN. 5. 5. 27. (Gr. *πλατύς*; lith. *platus* id.; anglo-sax. *brād*; goth. *braid-s*; nostrum *breit*; hib. *farsaing* «wide, ample» mutato *थ* in *s*, *farsneachd* «width», *farsnighim* «I widen»; lat. *latus* e *platus*?)
- पृथुल (a praec. s. ल) id. AM.
- पृथुलोचन Adj. (BAH. ex पृथु et लोचन oculus) magnos oculos habens. IN. 5. 27.
- पृथुश्रोणी f. (e पृथु et श्रोणी lumbus, femur, clunis) lata, turgida femora habens. IN. 5. 5.
- पृथ्वी f. (magna, lata, fem. a पृथु) terra, cf. मही; *usitatus est* पृथिवी, quod e पृथ्वी inserto ऋ ortum esse censeo. (*) (Cambro-brit. *priz* «mould or earth».)
- पृष् 1. P. (सेके) inspergere, adspargere, irrigare. Cf. वृष्.
- पृषत् (Part. praes. rad. पृष्) inspergens, adspargens, irrigans. — Subst. 1) n. gutta. AM. 2) m. (nom. पृषन्) nomen animalis, Wils. «the porcine deer». AM. Fem. पृषती. RAGH. 8. 58.
- पृषत m. (r. पृष् s. अत) 1) gutta. RAGH. 3. 3. 2) nomen animalis (v. praec.). DR. 4. 15.
- पृष्ट v. प्रक्क.
- पृष्ट n. (fortasse e praep. प्र et स्थ stans, nisi, quod sensui magis congruit, e परा correpto अरा in ऋ, et स्थ, v. उपस्थ) dorsum, tergum. H. 1. 16.
- पृष्टतस् Adv. (a praec. s. तस्) a tergo. SU. 3. 26. 27. BH. 11. 40.
- पृ 3. et 9. P. पिपर्मि, पृणामि (v. gr. 385.) 1) implere. RIGV. V. (v. Westerg.): यः समुद्रान् पिपर्ति. Part. pass. पूर्ण (gr. 607.) impletus, plenus. MAH. 3. 16625.: पूर्णे वर्षे. Etiam पूर्त. PAN. VIII. 2. 57. 2) satiare. RIGV. (v. Westerg.): पिपृतन् नो भरीमभिः (= भरिमभिः).

(*) Wilsonus deducit पृष्ठी a पृथु nomine regis, पिथिवी vero a rad. प्रथ् celebrem esse.